

וכן נשא רבדים הגאון רבי ישראל משה סודוצק שליט"א:

להיות ובאמת תמיד צריך התחזקות ומ"מ יש זמנים עלול יותר להתעורר ולהתחזק בהם, וכמו שעשרת ימי תשובה הם ימים שיותר עלולים לכך, כך יש זמנים שאדם צריך להתחזק ויותר מסוגל להתחזק דבאיזה מצב שאדם נמצא תמיד יכול להשתפר ולהתחזק באמונה בתורה וביד"ש והתחזקות היא צורך השעה מאד דא"א לדעת מה יהא.

הנה לאחר שאנו מבינים הגישה הנכונה לדיבורים על משיח במצבים כאלו, שוב אפשר ליגש להנידון המרכזי מהו היחוד של מצב הזה, ומאי שנא המצב הזה משאר מצבים כאלו ומשאר הזמנים שדברו על משיח. וראוי להקדים, דלמרות שהמבט של גדולי ישראל מדורות שעברו היה להסתכל על מלחמות ושאר סימני הגאולה שעת הכושר בעלמא ועת פקידה [לא אפילו קץ בדרו ההוא] לזכות להגאולה אם נשוב ונעשה מה שמוטל עלינו וכנ"ל, מ"מ כעת שאני מ כמה טעמים, הן מפאת התקופה שאנו חיים

בה כעת, והן מפאת רב הקשרים שיש במה שקרה כעת עם כלל תהליך הגאולה ועם תהליך הסופי של הגאולה ומלחמת גוג ומוגג בפרט, וכמו שיתבאר. [וראוי לציין, שמה שנכתב כאן בהמשך היא רק ראשי פרקים בעלמא, וכדי להבין ענין זה לאשורו וכדי לדאות המקורות לכל הפרטים האלו ראוי לעיין בפנים הספרים שזכינו להוציא לאור עד כה. וכן יתבאר כמה פרטים הנזכרים כאן בהמשך, וכמו שיראה למעיין.]

עומדים אנו כבר לקראת סוף האלפיים שנה של "ימות המשיח".

כבר עברנו כל הזמנים שהיו מוכשרים לגאולה והקיצים שבכל דור ודור.

כבר נכנסנו מזמן לתקופת עקבתא דמשיחא. כבר נכנסנו מזמן לשליש האחרון של אלף השישי שנקרא כבר תקופת ה"בעתה" - וכמ"ש הלש"ו על פי דברי מהר"ח ורבנו הגר"א.

והנה בתקופה הזו כבר עשה הקב"ה הרבה הכנות להגאולה - נעשה הרבה הכנות לחזרת המצב של "תורה" בעולם. ולאידיך, היה התגברות של שאור שבעיסה והופעה חזשה של הערב רב עם שלטון הערב רב בארצינו הקדושה.

וכן הופעת ישמעאל בתור "פרא אדם" ולא בתור מלכות. כבר נכנסנו להתקופה של "קץ מגולה" והיו לנו כבר את כל הסימנים של "קץ מגולה".

כבר עברנו את כל התקופה של השבעים שנה של חבלי משיח. ולפי מה שמבואר בדברי התיקוני הזוהר ורבנו הגר"א כבר היה הזמן של "בעתה" לפני השבעים שנה של חבלי משיח. ולפי מה שביאר החפץ חיים כבר היה לנו ב' חלקים של מלחמת גוג ומוגג. וכמו כן לאחר כך היה איזה שהיא דרגה של קיבוץ גלויות [לא באולה ח"ו].

ובד בבד עם זה עברנו את השבעים שנה של חבלי משיח תחת שלטון הערב רב וכנ"ל. ואח"כ היה המגיפה של קורונה.

וכבר היה לנו: "בשישית קולות" - לפי כל הפירושים: קולות שמישי מגיע, קולות של אליהו - על ידי כל המאורעות העולמיים - לעוררנו אל התשובה, וכן קולות מלחמה.

ואח"כ "מלחמות בשביעית" - מלחמות ממש בכל אתר ואתר שאינן פוסקות. קלא דלא פסיק על חורבן עולם רח"ל.

ועכשיו עומדים לפני החלק השלישי של גוג ומוגג - עומדים אנו כבר בסופה, לפי המסורת הידוע מרבנו החפץ חיים זיע"א, וכמו שהארכנו בכ"ד.

נמצינו למדים מכל הנ"ל, שאנו עומדים כבר:

בסוף ימות עולם.

בסוף התהליך של הגאולה.

ובסוף החלק השלישי של מלחמת גוג ומוגג.

ועיין בספר קץ הישועה ושאר הספרים שהארכנו לבאר פרטי ענינים האלו, קחנו משם.

שמעתי מהראש ישיבה הגר"א ד" וקספויגל שליט"א ששמע מאביו המשגיח הגר"צ הרב נתן זצוק"ל שלפני מלחמת עולם השנייה היה יוכח בין הבחורים בהתלמוד תורה דקלם ביחס למה שאמרו חז"ל שמלחמות הויין אות על הגאולה, דהיו כאלו שטענו שכבר אירע הרבה פעמים שהיה מלחמה ולא נראה עדיין המשיח. אמנם באמצע יוכח הזה נכנס ראש התלמוד תורה הגר"צ ר' דניאל מובשוביץ זצוק"ל, ואמר משל בענין זה שכן של הראש הקהל חלה במחלה אנוש, והראש הקהל נסע לברלין להתיעץ עם רופא בכיר, ואמרו לו לחזור הביתה ורופא גדול יבא לבקרו ולהמציא תרופה למחלתו, חזרו הביתה ונאספו אליו הרבה מרעיו ומכיריו להשתתף בצערו ולהגיד תהלים, והנה בתחילה כל נקישה בדלת גרמה להתרגשות גדולה בין כל הנכוחים שהנה בא הרופא, אמנם ככל שענין זה חזר על עצמה שוב ושוב רוב הנכוחים נתייאשו מביאת הרופא. זאת ביחס לכולם חוץ מההורים, האבא והאמא אף פעם לא יתייאשו. ואמר ר' דניאל, נכון שאלו שאינם מרגישים קשר מיוחד עם משיח יתייאשו אחרי שראו הרבה פעמים שהיו מלחמות ומשיח לא הגיע, אבל שמרגישים קרוב למשיח לא יתייאשו אלא אדרבה יצפו ויחזרו ויצפו, עכ"ד ודו"ק.

וכדאי להעתיק כאן דברים בענין זה מומן הגר"א מ"מ שך זצוקללה"ה (הובא במכתבים ומאמרים עמוד טו), וז"ל, הזמן המיוחד של תקופתנו זו עק: עשו!... האפשריות כה גדולות ומי הוא זה העומד מן הצד. ההנהגה גלויה משמים להורות לנו לחסוף ולאסוף זכויות. הימים עקבתא דמשיחא, כיצד נקבל פניו וכיצד נכון עצמנו לבואו? הרי צריך להתקרב אליו. וההכנה בזה היא להמצא בעירונת של חטיפת מצוות. ימות המשיח יהיו כיזוע ימים שאין בהם חפץ, ועכשיו ההזדמנות. הכל מורה לנו על כך לחסוף משפע האפשריות העומדות לפנינו... עכ"ל.

ועיין עוד בדברי הגר"צ ר' יחזקאל לוינשטיין (מופת הדור שיהיה טו - הובא בסוף הספר צפית לישועה

מדר"ח בא"ד) וז"ל, הכל מדברים שהתקופה הנכוחה היא תקופת ביאת המשיח, והדבר מחייב הרבה, כי צריך להכין עצמו להיות ראוי לזכות בימות המשיח. צריך לזכות ליראת שמים, לקבל טעם ברוחניות, להתקשר למדות טובות, וכך יתכן לקבל את אשר יתן בימות המשיח. כי מה הם "ימות המשיח, מה יהיה כשניזכה כבר לבואו - ויכול לזכות ברוחניות באופן מרחב. אולם האיש אשר כולו מלא במדות רעות, ורוחק מלהתקרב לה' יתברך, או לא יתכן לו לזכות בימות המשיח. כדי לזכות ברוחניות בימות המשיח צריך שימצא אדם בית קיבוץ לכך. וכך היה "החפץ חיים" אומר, "מלך המשיח מוכרח לבא במהרה, כי עוד מעט לא יהיה לו אל מי לבא". והיינו, כי המשיח צריך שיהיה לו אל מי לבא, ולא אל כל אחד הוא יכול לבא, צריך להיות ראוי ומוכשר לזכות לבואו וכו' עכ"ל.

עיין בספר ימלא פי תהלתך (להגרא"ל שטיינמן זצוק"ל חלק א' וב') וז"ל, והנה במד"ל לך לך מ"ב ד' איתא אומר רבי אלעזר בר אביןא, אם ארית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח וכו', וצ"ב מה הכונה בזה הרי צריכים לצפות בכל רגע שמושיח יבוא וכמו שאומרים אחכה לו בכל יום שיבוא ואיזה חיוב נוסף לצפות למשיח כשרואים מלכיות מתגרות אלו באלו נתוסף חיוב להאמין יותר מהחיוב הרגיל, ולא כתוב שבמצב זה המשיח בודאי בא וכן ה' במציאות דהרבה פעמים היו מלחמות מתגרות זו בזו ועדיין לא זכינו לכך וע"כ הכונה לקוות שיבוא.

ונראה, דהנה תמיד חייבים להתחזק ובכל זאת יש מדרגות, וכיזוע שבימים נוראים מתעוררים יותר ומקבלים יותר קבלות ובש"ע סימן תר"ג כתוב דגם מי שאינו נזהר מפת של כותים כל ימות השנה בעשרת ימי תשובה צריך לזהר, דאע"פ שתמיד צריך להתנהג טוב מ"מ טבע האדם שנופל קצת אבל בזמן שנשפטים צריכים להתנהג אחרת ולהתחזק במיוחד, ובשעה שמלכיות מתגרות זו בזו רואים שיש שינוי בבריאה שאין זה מצב רגיל, וכשיש שינוי א"א לדעת מה הולך

